

Ερώτηση με αίτημα γραπτής απάντησης E-005801/2018
προς την Επιτροπή
Άρθρο 130 του Κανονισμού
Theodoros Zagorakis (PPE)

Θέμα: Αξιοποίηση βιομάζας, βιοαερίου και βιορευστών για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας σε αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας

Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας αποτελούν την καλύτερη λύση στο πρόβλημα της αναμενόμενης εξάντλησης των αποθεμάτων των ορυκτών καυσίμων. Ενδεικτικά, στα κράτη μέλη παράγεται περίπου το 15% της συνολικής ενέργειας από εναλλακτικές πηγές, με στόχο να αυξηθεί στο 27% μέχρι το 2030. Περισσότερο από τα 2/3 της ενέργειας που παράγεται με εναλλακτικές μεθόδους προέρχεται από την καύση βιομάζας, βιοαερίου και βιορευστών.

Στη Ελλάδα, έχει ψηφιστεί ο νόμος 4496/2017 για την εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων. Στο άρθρο 26 αυτού του νόμου γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στην αξιοποίηση των παραπάνω ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Μεταξύ άλλων, ορίζεται πως η εγκατάσταση σταθμών για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από βιομάζα, βιοαέριο ή βιορευστά, επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι οι απαιτούμενες ποσότητες πρώτης ύλης προέρχονται από αγροτικές ή κτηνοτροφικές ή δασικές εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται σε απόσταση μικρότερη των τριάντα (30) χιλιομέτρων.

Ερωτάται η Επιτροπή:

Θεωρεί πως ο νόμος είναι σύμφωνος με τις ευρωπαϊκές διατάξεις για την ελεύθερη διακίνηση αγαθών ανάμεσα στα κράτη της ευρωζώνης;

Με δεδομένο ότι στη χώρα μας η παραγωγή βιορευστών είναι περιορισμένη, πως πιστεύει ότι η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από βιορευστά είναι δυνατή;

Με τι κριτήρια επιλέχθηκε η ακτίνα των τριάντα (30) χιλιομέτρων για την προμήθεια των απαιτούμενων πρώτων υλών;